

■ Nebojme se

Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. (Mt 9,12)

Nebojme se, děti musí projít stovkami menších i závažnějších onemocnění, aby se v nich probudil imunitní systém. Tak nám to vysvětlovala jedna pediatrička, když jsme pečovali o naše novorozence a batolata. Navíc žijeme v historicky mimořádném období a v úžasné zemi, kde je medicína na tak vysoké úrovni, že děti téměř vůbec neumírají, říkala nám zase jiná dětská lékařka. Takže přes všechny rodičovské úzkosti a trápení jsme si zvykli na to, že nemoci sice přicházejí, ale skrývají v sobě paradoxně potenciál zdraví a jsou zde lékaři, kteří pomáhají dětem i rodičům snášet nesnáze života.

Nebojme se, třebaže v dospělosti zvláště nás muže destabilizuje kde jaká rýmečka. Bývá to však většinou jen přechodná slabost, kdy se nedovedeme vyrovnat se samozřejmostí zdravě výkonného člověka, anebo toužíme docela obyčejně po soucitu svého okolí. To ženy bývají statečnější, dovedou lépe snášet omezující bolest, přesto i ony potřebují povzbuzení a péči, i když si o ni tak zjevně neřeknou. Ale nebojme se, když je „nejhůř“ praktický lékař nám mužům i ženám předepíše antibiotika, klid na lůžku a do týdne jsme zpátky v provozu

Nebojme se proto jít k lékaři, bojme se přecházení choroby. Protože to nejhorší, co bychom mohli dělat, tvářit se, že nám nic není a stavět se do pózy lidí, kteří doktora nepotřebují, se vším si poradí, jsou silní a odolní. Jakoby návštěva lékaře

a přiznání slabosti bylo něco nepatřičného a nedůstojného. Člověk má být přece zdravý! Jenomže to není pravda a není to pravda ani u nás křesťanů, ať už bychom měli mluvit o nemocech těla či duše.

Nebojme se, třebaže nakonec všichni zemřeme nejpozději na nemoc stáří, kdy nám postupně přestanou fungovat tělesné orgány i imunita a my fatálně prožijeme, co znamená ne moci sobě pomoci. Už nebudeme mít sílu dělat, že jsme zdraví, nebudeme schopní ignorovat varovné signály těla, nemoc nás dožene k lékaři, aby pak nakonec byla smrt vysvobozením z nemohoucnosti. Přesto se nebojme!

Nebojme se sdílet otevřeně se svými strachy a obavami, když na nás dolehnou skutečně závažná onemocnění. A nebojme se akceptovat, že na tom jsme všichni stejně. Patří totiž k „imunitě“ každého člověka, že reaguje na těžkou nemoc či jinou závažnou situaci v podstatě stejně, že v případech špatných zpráv prožívá známé reaktivní projevy, jako je popírání skutečnosti, hněv agrese či vztek, hledání viníka, smlouvání, smutek a nakonec smíření.

Nebojme se přiznat si, že i jako křesťané jsme jen lidé a že není selháním naší víry, když nesnadno neseme těžká břemena a to nejen, co se týká nemoci a smrti, ale i vztahových i jiných krizí. Vždyť proč by jinak psal apoštol, abychom si navzájem pomáhali nosit břemena a plakat s plačícími?!

Nebojme se ani toho, otevřeně hovořit o nemocné víře, anebo o nemocech našeho sboru a církve. A nehledejme hned viníka, který nás nakazil, nehledejme ukvapeně bacilonosiče, který je odpovědný za to, že naše křesťanství není mocné a je nemocné. Vždyť je to normální a přirozené, že každý živý organismus (i živá víra a církev!) čelí ohrožení, vlastní křehkosti a na konec smrtelnosti. Máme přece Lékaře, který počítá s tím, že budeme nemocní tělesně, psychicky i duchovně. Ani Pán Ježíš na nás nevrhá břemeno povinného zdraví, nevrhádejme ho proto ani my sami na sebe.

Nebojme se konečně ani přiznání, že za některé nemoci si můžeme opravdu sami, že naše správa života, víry, sboru či církve nebyla dobrá, naopak byla riziková, což se projevilo na našem zdraví. To nejhorší, co by mohl udělat kuřák s rakovinou plic, alkoholik s cirhózou jater nebo promiskuitní člověk s HIV, je popírat škodlivost své životní praxe a pokračovat v rizikovém chování. Ale na druhé straně, to nejhorší, co by mohlo udělat jeho okolí, je odsoudit ho, že si za nemoc může sám a má, co si zasloužil. Buďme k sobě milosrdní, jako je k nám milosrdný náš nebeský Otec, ale nebojme se přitom otevřeně a pravdivě mluvit o svých nemocech včetně nemocí našeho sboru, jít k Lékaři, který s námi má soucit a zařídit se podle jeho slov.

Bronislav Matulík

Hesla 2018

Biblické verše pro sbor

Na rok 2018 jsme podle tradice vybírali na Silvestra biblické verše pro sbor a jeho jednotlivé části, skupiny a služby. Tradičně nám je připravil a vytiskl bratr Jiří Sedláček.

Sbor

**Hleďte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů,
bude s vámi, jak říkáte. (Amos 5,14)**

Neveklov

I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. (Efezským 5,8)

Kralupy

Ale Pán je věrný; on vás posílí a ochrání od zlého. (2. Tesalonickým 3,3)

Mělník

**Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude
i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce. (Jan 12,26)**

Staršovstvo

**Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“
Hospodine, tvář tvou hledám. (Žalm 27,8)**

Besídka a náboženství

**Učiním to, aby už izraelský dům nebloudil, nevzdaloval se mi
a neposkvrňoval se všemožnými svými nevěrnostmi. I budou mým lidem
a já jim budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina.
(Ezechiel 14,11)**

Dorost

**Bud'te bdělí, stůjte pevně ve víře, bud'te stateční a silní!
Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce. (1.Korintským 16,13–14)**

Awana

**Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají,
nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul,
ale chce, aby všichni dospěli k pokání. (2. Petrova 3,9)**

Mládež

Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním. (Žalm 2,11)

Oldstars

**Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu,
svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý
a nejvyšš milosrdný. (Jóel 2,13)**

Maminky

**Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu,
s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království.
Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte. (Koloským 3,23-24)**

Nestárnoucí generace

Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši. (Filipským 2,5)

Hudebníci a zpěváci

**Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála,
byl jsem zachráněn před svými nepřáteli. (Žalm 18,4)**

Skupinky

**Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář
svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.
(Izajáš 50,7)**

Diakonie

**Nepřipomínej nám staré nepravosti, pospěš nám vstříc se svým
slitováním, jsme naprosto vyčerpaní. (Žalm 79,8)**

Hospodářská rada

**Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží.
(1. Korintským 10,31)**

Samaří

Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním. (Žalm 2,11)

Modleme se, aby k nám Pán Bůh mluvil i skrze tato Slova. Čtème je v kontextu a hovoříme spolu, jak jim rozumíme.

Bronislav Matulík

Pastýřský list na počátku roku

Předseda Rady CB píše sborům

Milí přátelé, sestry, bratři,

srdečně Vás na přelomu kalendářního roku zdravím slovy proroka Izajáše: *On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.* (Iz 40,29–31)

Nabývat nových sil, běžet bez únavy, jít bez umdlení nebo dokonce se vznášet jako orel... asi to jde, ale musíte použít doping. V tomto textu se o jistém dopingu skutečně píše! Oním dopingem je „skládat naději v Hospodina“. Pak najednou přicházejí síly, které nejsou z nás a které jsou dodávány i těm, kdo normálně sílu nemají. Ti, kdo by měli být plni sil, umdlévají, a naopak slabí sílu mají.

Stojíme na prahu dalšího roku a dost možná se na něj díváme trochu s obavami. Prezidentské volby, které mají potenciál ještě více rozdělit národ, vláda bez důvěry sněmovny, hrozící jaderný konflikt se severní Koreou, nepokoje kvůli Jeruzalému, statisíce lidí prchajících z válečných zón a mnoho dalších oblastí ale i lidí, ze kterých jde strach. Jiní mohou prožívat nepokoj kvůli zdraví, dětem, které odcházejí od víry, kvůli sboru, který není v dobré kondici. Vždy byl, je a bude důvod k obavám, a proto je aktuální slovo o naději, o síle, která nemá zdroj v nás, dokonce ani v okolnostech, ale v Hospodinu.

Jenže kde vzít naději navzdory temnotě, která nás někdy obklopuje? Mám za to, že mít naději potřebuje i jistou disciplínu. „Vyžaduje vybrat si světlo, i když je kolem temnota, vybrat si život, i když jsou síly smrti viditelné, vybrat si pravdu, i když jsem obklopen lží. Opakem naděje je nejen beznaděj ale i z ní plynoucí skepse. Skeptikové hledají tmu, kdekoli se ocitnou. Ukazují na blížící se nebezpečí, nečisté motivy a skryté intriky. Důvěru nazývají naivitou, starost a péči falešnou romantikou, odpuštění falešnou sentimentalitou. Posmívají se nadšením, vysmívají se duchovní horlivosti a pohrdají charismatickým chováním. Sami sebe považují za lidi, kteří vidí realitu a kteří se nedají svést únikovými emocemi. Tím, že ale snižují Boží radost, jejich zatemnění vyvolává jen další tmu. Lidé, kteří poznali Boží radost, nepopírají temnotu, ale rozhodnou se, že v ní nebudou déle žít. Tvrdí, že světlu, které svítí ve tmě, se dá důvěřovat více než tmě a že i jen malé množství světla dokáže tmu rozptýlit. Jeden druhému ukazují záblesky světla, které tu a tam objevují. Objevují, že existují lidé, kteří žijí pro druhé, kteří následují Krista, kteří si navzájem léčí rány. Každou chvíli si mohou vybrat mezi nadějí a skepsí, mezi cynismem a radostí.“ (H. Nouwen) Moc bych nám v příštím roce přál, abychom si dokázali s Boží pomocí vybírat světlo, i když budou přicházet síly temnoty. Nedávno jsem četl slova, která s tématem naděje souvisejí a která se mě v souvislosti s citovaným textem z Izajáše, hluboce dotkla. „Mládí – to není nějaký časový úsek. Je to stav mysli, rozhodnutí vůle, kvalita představivosti, vítězství odvahy nad bázlivostí či touhy po dobrodružství nad láskou k pohodlí. Člověk nezestárne tím, že je zde už řadu let. Zestárne tím, že opustí svůj ideál. Léta mohou přidat vrásky na jeho kůži, ale

opustí-li člověk svůj ideál, objeví se mu vrásky na duši. Starosti, obavy, pochybnosti a zoufalství jsou nepřátelé, kteří nás pomalu ohýbají k zemi a obražejí nás v prach, ještě než zemřeme. Mladí zůstaneme, dokud budeme otevření vůči všemu, co je krásné, dobré a úžasné, dokud budeme schopni přijímat poselství jiných mužů a žen, přírody a Boha. Nastane-li den, kdy nás přemůže pesimismus a hořkost, a kdy nás bude sžírat zoufalství, pak necht' je Bůh milostiv vaší staré duši." (generál D. MacArthur) Když tento text vztáhneme na Izajášova slova, pak duchovní mládí není otázkou věku, ale schopností nenechat se převálcovat pesimismem a skepsí, a zároveň držení se ideálů, které přijímáme od Pána Boha. Pokud nás začne válcovat skepse, pácháme jistý druh sebevraždy. Četl jsem, že člověk prý může spáchat sebevraždu třemi způsoby – „může si sáhnout na život, může se nechat zabít a může sám sebe nechat žít bez naděje. Tato poslední forma sebeztrouky je tak vychytralá, že ji často nevnímáme, a tudíž jí nedokážeme čelit." (B. Manning)

Modlím se za naši církev i za sebe, abychom byli lidmi naděje. Abychom byli důvěřiví, starostliví, nadšení a horliví. Abychom jeden druhému ukazovali záblesky světa, které tu a tam objevíme. Těším se na to, co pro nás jako církev, sbory ale i jednotlivce Pán církve připravil a mám naději, že mnohé z toho budu mít výsadu zakoušet spolu s Vámi. Mám naději, že společně budeme nabírat nových sil, protože použijeme povolený doping, kterým je naděje v Hospodinu.

Váš v Kristu David Novák

Vychovaná jako Svědek Jehovův

Svědectví sestry Pavly Turkové z Kralup

Od narození jsem byla vychovávána, jako Svědek Jehovův a věřila jsem, že jsem v tom jediném a pravém společenství na světě, které má od Boha schválení a dojde záchrany. Od malička jsem dost podrobně přišla do kontaktu s Biblií a s jejím obsahem. Dá se říci, že jsem znala všechny biblické příběhy, od stvoření po zjevení. Moje mysl byla naplněna a zaplněna, že již nezbylo místo pro svobodné myšlenky.

Tak tomu bylo po celá dlouhá léta. Když jsme byli děti, rodiče se časem rozvedli a my se ocitli s bráškou na nějaký čas v „děčáku“. Když jsem se vdala, po čase se manžel stal také Svědkem a chodili jsme na všechny jejich programy i s dětmi. Režim nám nebyl nakloněný, nikdy jsem nemohla studovat, ani naše děti. Prošli jsme si policejními výslechy, dokonce nešetřili ani naši malou devítiletou dceru. Vše jsme brali jako zkoušku pro Jehovu, našeho Boha. Dnes si ale myslím, že víra nám byla hlavně ochranou před nástrahami světa.

Pak přišel čas, kdy bylo třeba se postarat o jednoho z rodičů, o mého tatku. Když jsme si přestěhovali tatku k nám do bytu, najednou nás bylo pět a hned tři generace. Myslím, že jsme společně vycházeli pěkně. Jenže táta mezitím než přišel k nám, přešel k Adventistům, kteří jej u nás doma navštěvovali. Nechovali se k nám příliš vstřícně, byli totiž státem povoleni, ale Svědkové ne a nepřišlo mně, že by se jednotlivci chovali vůči nám, jako křesťané až na jednoho. Když otec ležel po mrtvici, prožívali

jíme těžké období. Bylo to velice náročné, tenkrát nebyly pemprsky, s vozíčkem jsme se nedostali do panelákové koupelny a tak to bylo náročné, jak pro tátu, tak pro nás. V tu dobu jsme byli nesmírně vyčerpaní a já jsem zhubla 36 kilo. Svědkové, občas zaklepali na naše dveře a domlouvali nám, že opouštíme společná shromáždění, že se aktivně neúčastníme na programech a na kazatelské službě. To mně i manžela vždycky velice bolelo a také mrzelo, že naše služba Bohu pokulhává. Když táta zemřel, málem bych se složila vyčerpáním a nebyla jsem schopna vůbec mezi Svědky chodit a navíc mně trápilo jejich domlouvání, že jsme duchovně zesláblí. Nějak jsme již mezi ně nemohli, neposkytli nám žádnou pomoc, necítili jsme žádné povzbuzení a tak jsme se rozhodli, že už mezi ně nikdy nepůjdeme, jelikož jsme se cítili na dně a opuštění a nepochopení. Toto rozhodnutí jsme dodrželi, přesto, že občas Svědkové přišli a zvali nás na programy. Už jsme neměli sílu na nic.

Toto trvalo více jak 25 let, kdy jsme si sami doma četli Bibli a vždy o prvním jarním úplňku jsme vzpomínali na poslední Večeři Páně a na Ježíšovu smrt. Stávalo se ovšem jednou do roka, že Svědkové přišli, aby nás pozvali na Večeři Páně, naši odpověď bylo, že nepůjdeme, ale že „kde sejdou se dva nebo tři ve jménu mém, tam jsem uprostřed nich“, a že my jsme dva. Když po čtvrt století Svědkové zjistili, že s námi nehnu, tak se nás rozhodli pro nečinnost vyloučit. Po celou dobu nás nikdo nezdravil, jako když neexistujeme. Bylo to těžké, Svědkové se od nás odvrátili a svět nás jako věřící nikdy nepřijal, pro svět jsme byli Jehovisti. Byli jsme jako na pustém ostrově, ale s vírou v srdci. Je mně velice líto těch upřímných a hledajících věřících bratrů, kteří jsou Svědky, ale nepoznali Krista v tom světle, ve kterém se nám lidem zjevil a nechal poznat. Modlím se za ně stále, neboť mnozí trpěli až za smrt (v koncentračních táborech nebo, když odmítali krev).

Když jsme šli do důchodu, bylo více času a tak jsem hledala po internetu příběhy bývalých Svědků a při tom jsem některé objevila a navázala spojení. Také jsem našla na internetu jiné lidi, věřící, kteří měli své stránky o víře, které jsem také oslovila a navázala tak i pěkná přátelství. Nejvíce mně asi pomohla jedna sestra, bývalá Svědkyně (nyní katolička), s kterou si dodnes píši, a také jsme se osobně setkaly, prostě jsme ve spojení už nějaký rok. Pár let mně stále doporučovala, abychom si našli nějaké společenství křesťanů v naší blízkosti. Odmítala jsem a s manželem jsme si řekli, že už v životě nikdy nikam, do žádné církve, nev kročíme. Tato sestra, bývalá Svědkyně, mně stále ujišťovala, že nikde to už nebude těžší, než jsme to zažili u Svědků Jehovových, ale nic naplat, řekla jsem ne, už nikdy. Až mně pak jednou našla u nás v Kralupech ekumenickou bohoslužbu na Faře a chtěla, ať se jdu jen podívat. Po delším naléhání jsem jí teda slíbila, že se půjdu jen podívat.

Vypravila jsem se v tu lednovou neděli a šla. Cestou jsem se dvakrát vracela, že půjdu domů, ale nakonec jsem slib dodržela a na bohoslužbu došla. Byly zastoupeny asi čtyři církve, vůbec si nepamatuji, o čem byla řeč, ale cítila jsem, jak jsem silně dojatá, a celou dobu mi tekly slzy po tváři a já jen tiše vzlykala. Doma jsem to vyprávěla manželovi. Řekla jsem mu, že se půjdu příští neděli podívat na kázání, zda půjde se mnou. Odmítl a řekl, že mu to pak povím a povyprávím. Tak jsem příští neděli vyrazila znovu, jenže jsem to popletla a přišla jsem brzy. Nechtělo se mně jít zpět

domů, tak jsem se šla na náměstí do kostela, podívat na mši. Poprvé v životě jsem byla ve městě v kostele. Hodinka rychle utekla a já se vydala opět na kázání, na Faru. Přišla jsem akorát a zase jsem brečela dojetím a tekly mně slzy, ale byla jsem ráda, že po dlouhé době opět slyším ucelený výklad z Písma a mám „duchovní pokrm“. Příště již se mnou šel i manžel a od té doby chodíme stále, jen moje onkologická operace na pár měsíců přerušila moji možnost na kázání docházet. Překvapili mě mladí lidé, kteří mně pěkně přijali a začali mně navštěvovat a také jeden nejstarší devadesáti čtyřletý bratr. Před operací se za mě všichni úpěnlivě modlili, volali mně do nemocnice, posílali SMS, krásné dopisy a přišli mně i osobně do nemocnice navštívit. Zažila jsem Boží lásku, kterou mně Pán dával skrze tyto nové bratry a sestry, kterou jsem nikdy nepoznala a já se vrátila domů a rychle se začala uzdravovat. A tak jsme zakotvili v Církvi Bratrské.

Z kázání a z rozhovorů jsem se postupně dovídala, jak důležitá je osoba našeho Pána, Ježíše Krista. Najednou jsme porozuměla textům z Bible, které jsme léta četli, ale pravda byla před námi skrytá. Poznávali jsme s manželem nové věci. Z papírového Krista, se stal Kristus živý, on vyplnil to prázdné místo v srdci a naše srdce se naplnila radostí. Dnes už vím, že Pán má všude své následovníky. Nyní jsem šťastna za to, že víme, že Ježíš je cesta, pravda a život a nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Dnes už víme, že jediná PRAVDA je Kristus. „Poznejte pravdu a pravda vás osvobodí,“ čili poznejte Krista (pravdu) a Kristus (pravda) vás osvobodí. Dnes už vím, co říká Jan 5,23 „...aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí Otce, který ho poslal.“ Ano, máme uctívat také Krista, on je ten prostředník mezi námi a Otcem, skrze jeho prolitou krev, pro jeho lásku k nám. Amen.

Pavla Turková

Biblické hodiny podle knihy Přísloví

Seriál biblických hodin o moudrosti a praxi života

V Bibli máme úžasnou část, které se říká mudroslovná anebo jiným slovem spisy. Učí čtenáře moudrosti i praktickému životu. Mám na mysli knihu Jób o utrpení, Žalmy jako knihu písní a modliteb, Přísloví coby sbírku moudrosti, kterou předávají rodiče dětem, Kazatel jako zkušenost člověka na konci života a Píseň, tedy nádhernou erotickou píseň opěvující lásku milého a milé.

Od 16. ledna 2018 se tedy budeme učit žít a znovu učit žít na základě předaných zkušeností otců a matek. Půjde jen o to, jestli se budeme ochotní nechat poučit. Téma to budou zajímavá a velmi praktická: **O moudrosti, O zkušenostech z rodičů na děti, O sexuálním pokušení, O bohatství a chudobě, O lenosti, O lidských slovech a jejich následcích, O lidské pýše, O alkoholu a jiných závislostech atp.** Připravit se na toto pásmo biblických hodin můžeme nejlépe tak, když se nám kniha Přísloví stane každodenní četbou. A samozřejmě i tak, když skrze modlitbu otevřeme svá srdce působení Ducha svatého.

Bronislav Matulík

Vztahy, rodina, manželství, Kristus

Obnova víry a života musí začít doma u každého z nás

Na úvod roku začneme pěkně od Adama a Evy samozřejmě. V lednu a v únoru budeme v našem sboru otevírat biblické příběhy, které se nás všech velmi osobně týkají, protože všichni jsme se narodili do rodin, měli jsme či máme milující rodiče...

V tuto chvíli jsem se ale zarazil, všichni jsme se narodili, měli jsme otce i matku, jinak to nejde, ale ne všichni jsme žili v láskyplných vztazích rodiny. Někteří měli start života jako odloženci do kojeneckého ústavu, jiní prožili nejdůležitější roky v dětském domově, další vyrůstali jen s jedním z rodičů, někteří pak prožili rozvod tatínka a maminky a ještě další dnes žijí se dvěma tatínky či dvěma maminkami a počet babiček a dědečků s počtem narůstající rozvodovosti v jedné jediné rodině geometricky narůstá. Jak říká psycholog Jeroným Klimeš, smrt je milosrdnější než rozvod, protože je přirozená. A tak vdovy a sirotci na tom bývají paradoxně lépe než rozvedení a jejich děti.

Přesto ale navzdory společnosti, která ovlivňuje církev i náš sbor, budeme kázat Boží slovo, které se týká našich vztahů, protože předně naše víra v Krista je vztah a všichni jsme od počátku stvoření ke vztahům - nejen rodinným.

Modleme se za to, aby Duch svatý skrze své tvůrčí Slovo obnovil náš vztah k němu uvnitř každého z nás a uzdravoval naše rodinné vztahy doma. Jak jsem řekl, začneme od Adama...

7. 1. 2018 **Stvoření ke vztahům**

Adam a Eva – od počátku jsou lidé stvoření ke vztahům

Gn 2,24; Mt 19; Ef 5

14. 1. 2018 **Evangelium celibátu**

Singl jako křesťanský životní styl – pro království Boží se všeho vzdát

Mt 19,10–12; 1K 7

28. 1. 2018 **Obětující se láska**

Josef, Marie a Ježíš – láska jako největší hodnota a přikázání

Mt 1,18–25; J 3,16; 1K 13; 1J 4; Nu 19; Dt 6

4. 2. 2018 **Odpuštění vin**

Muž, žena a Ježíš – manželský trojúhelník a překvapující milost

J 8,1–11; Ef 4,31–32; Ko 3,12–14

11. 2. 2018 **Komplikované manželství**

Dvě manželství ženy Abígajil – s psychopatem Nábalem

a s Che Guevarou Izraele

1Sm 25

25. 2. 2018 **Živá naděje**

Hospodin a Izrael, Kristus a církev – obnova vztahů

Zj 21,1-8; Jr 3,1-10; Oz 3,1-3; 1K 13; 1Pt 1,3

Rád bych vás pozval nejen k přímluvným modlitbám, aby Pán Bůh požehnal zvěstované Slovo, ale také k modlitbám za vaše vztahy. Je možné se připojit k bratřím, kteří se každou první neděli po shromáždění modlí za své vztahy. Lze vytvořit skupinky modlitebníků žen a dívek. A v neposlední řadě bych vás rád pozval ke svědectví, abyste vyznali v našem sboru, jaké požehnání jste dostali od Pána Boha skrze vztahy, anebo s čím vám Pán Bůh dal sílu se vyrovnat.

Bronislav Matulík

Zázrak v Kralupech

Koncert kapely Marnatosnaha

Jsou chvíle, kdy si člověk může říct, že byl svědkem zázraku. Jeden se stal v sobotu 2. prosince v hotelu Sport. Když totiž někde hrajete poprvé, ještě jste znevýhodnění tím, že se jmenujete Marnatosnaha a i přesto na vás přijde plný sál, tak to nic jiného než zázrak není. Je ale třeba dodat, že ti, kteří dorazili, dobře udělali. Odměnou dostali 90 minut vynikající hudby.

Nová sestava kapele opravdu prospěla. Zatímco Radek Pelikán, který střídal klarinet, ukulele a cistru, bavil publikum i své spoluhráče, zpěvačka a flétnistka Eva Palánková nenápadně odvedla spoustu bezchybné práce a jediná píseň, kde zpívala

první hlas, patřila k vrcholům večera. Napsat, že zbytek kapely odvedl svůj standard, by mohlo vyznít až neuctivě. On totiž standard v případě Marnetosnasy znamená opravdu vysoký standard. Radost, velká hudební radost.

Muzikanti s lehkostí udrželi pod kontrolou velmi široké stylové rozpětí, orámované základní osou středověk – balkán – folk. Došlo na Latinu, Makedonii, Rumunsko, Turecko, blues, jazz nebo třeba Zuzanu Navarovou. V několika méně jistých chvílích zafungovala komunikace a muzikanti se z nich důstojně „vyhlali“. I tyto okamžiky ukázaly nový směr kapely – uvolněné muzikantství.

Kapela se prostřednictvím svého kapelníka Petra Pelikána představila jako „hudební skupina sboru Církve bratrské ve Zlíně“. Koncert v Kralupech ale opět dokázal, že Marnatosnaha tuto škatulku výrazně převyšuje a patří mezi kvalitní české folkové kapely.

Daniel Matulík

Služba našeho sboru v DPS Šlejnická

Pravidelné bohoslužby a vánoční zpívání

Víte nebo nevíte, že v domě s pečovatelskou službou v Dejvicích ve Šlejnické se každý poslední pátek v měsíci koná bohoslužba? Střídají se tam naši kazatelé Bronislav Matulík a Radek Novotný.

Trvalo to dlouhých 7 let modliteb, než jsme z obecního úřadu dostali povolení. Dopusud sem docházel jen katolický farář k individuálním zpovědím. Někdy výjimečně i ke mši svaté. I to pominulo, když pan farář už nemohl docházet, bylo mu už 90 let. Vypadalo to, že snad v domě není žádný duchovní život.

Jednoho dne (je to už víc, než rok) nás navštívili Matulíkoví. Po posezení u nás jsme jim ukazovali prostory našeho domu. Také zimní zahradu a terasu v 7 patře. Když už jsme je vyprovázeli, jela s námi ve výtahu paní na vozíčku. Matulíčci odjeli, ale v hale čekala na nás paní z výtahu. A cože jsme to měli za hosty, kteří nám vyprávěli ve výtahu o svém synu, který hraje hebrejské písně? Ukázalo se, že to byla ona, ke které pan farář pravidelně chodil a ona teď prý duchovně strádá. Slovo dalo slovo, ale ouvej! Ráda by, aby se tady konaly bohoslužby, ale když my prý přijímáme pod obojí! Žádné naše vysvětlování nepomohlo. Musel přijít odborně školený teolog Radek, od kterého to po schválení biskupem, přijala.

Smlouva s úřady byla upravena tak, že jednou za měsíc můžeme mít v zimní zahradě bohoslužby, ale jen pro obyvatele domu a eventuálně pro návštěvy, které přijdou k někomu z účastníků. Dokonce vloni i letos nám povolili i účast našich zpěváků ze Soukenické a to v prostorné jídelně. No, řekněte: Není náš Bůh Hospodinem zázraků?!

V sobotu 16. prosince jsme tu měli nádherný koncert. Přišli všichni zpěváci, ačkoli byla sobota a někteří doléčovali nachlazení. Byla to převzácná umělecká záležitost, na kterou budeme všichni dlouho a s láskou vzpomínat. Mně se zdálo, že je to teď a tady hudba nebeských kůrů. Moc, moc děkuju.

Jsem zmocněna poděkovat všem zpěvákům a soukenickému sboru blahopřát že má tak výborný pěvecký sbor.

Květa Plichtová

Dobročinný Jarmark 2017

Prison Fellowship International pomáhá dětem uvězněných

Děkuji všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli první a druhou adventní neděli ke zdárnému průběhu dobročinného Jarmarku na podporu akce „Andělský strom“ (finanční příspěvek na dárky pro děti, jejichž rodiče jsou ve vězení a nemohou dětem dárky opatřit).

Děkuji všem pomocnicím a pomocníkům při prodeji, děkuji všem pekařkám a pekařům, kteří přinesli dobroty, děkuji těm, kteří vyrobili dárečky nebo přinesli drobnosti ku prodeji. A zejména děkuji všem, kteří jste přišli a něco jste si u nás vybrali.

Letošní výtěžek byl 20 560 Kč, což je nejvyšší částka, kterou jsme zatím za dobu konání Jarmarku utržili.

Ještě jednou děkuji a těším se na Vaši pomoc a podporu i v roce 2018.

Nada Štěpánová

Manželské večery

Zkušenosti z prvního běhu seminářů o manželství

V říjnu a listopadu jsme se v Soukenické zúčastnili kurzu Manželské večery citlivě a moudře vedeného Broňkem a Janou Matulíkovými. Po celodenním shonu byl vstup do klubu, kde se kurzy konaly, podobný příchodu do oázy provoněné lahodnými pokrmy s láskou připravenými Láďou Veselým (nesmíme zapomenout ani na moučníky

či jiné pochutiny jeho ženy Petry). Příjemný pocit z večere umocňovala romantická hudba, kterou stejně jako promítání zajišťoval Honza Málek. Kurz měl osm lekcí s tím, že promítání zkušeností garantů kurzu, manželů Nickyho a Sily Leeových z anglikánského sboru Holy Trinity Brompton v Londýně, a dalších jimi oslovených manželských párů bylo prokládáno přestávkami, ve kterých se jednotlivé kurzu se účastnící páry zamýšlely mezi čtyřma očima nad probíranými tématy (Budování pevných základů, Umění komunikace, Řešení konfliktů, Síla odpuštění, Rodiče a rodiče partnera, Dobrý sex, Láska v akci) či do obdržené manželské cvičebnice vypracovávaly uložené úkoly.

Kurz bychom určitě doporučili dalším zájemcům, protože nám pomohl odhalit skryté kořeny našich problémů, vedl nás k posílení komunikace, která je nezbytná pro překonávání rozdílů daných odlišností mužského a ženského vnímání světa, růzností rodinného pozadí i životních zkušeností. Současně kurz pomohl ujasnit si oblasti, kde se nám s Boží pomocí daří víceméně obstat. Především jsme si ale mohli uvědomit, že jsme chybující a hříšní lidé, avšak díky Boží milosti můžeme i při našich selháních vždy znovu vstát a snažit se jít tam, kam On nás chce vést.

Michal a Monika Rechovi

Když jsme se hezky oblékli a vypravili někam jen kvůli našemu vztahu, měli jsme dobrý pocit, že náš vztah je i pro toho druhého důležitý. U dobrého jídla byla příležitost v klidu si pohovořit a sdílet se nejen o provozních věcech rodiny, ale i o svých pocitech a plánech. Programy nenásilně otevřely témata, se kterými se setkává snad každý pár (komunikace, řešení konfliktů, dobrý sex atd.). Zjistili jsme, že většina konfliktů pramení nikoli ze zlého úmyslu, ale spíše z nedorozumění. To, o čem by v našem vztahu bylo těžké hovořit, bylo najednou velmi zábavné pozorovat na dvojici, která hovořila ve filmu. Byl to zkrátka zážitek, který rádi doporučíme dalším párům.

Martina a Jiří Košťálovi

Vánoční tvoření

Děti i dospělí si vyzkoušeli svou zručnost

V sobotu 9. prosince proběhlo v poklidné adventní atmosféře vánoční vyrábění. Děti si mohly vyrobit například „zasněžené“ svíčky ze skleniček od jogurtu, ušít jednoduchá srdíčka jako dárek, vyrobit zajímavá přáníčka, svíčky z včelího vosku, zajímavé "rozkvetlé" svíčky z kousku PET lahve vyzdobené korálky a třpytkami a také vánoční záložky s biblickými verši. Především ale bylo tvoření zakončeno velmi povzbudivým slovíčkem pro děti a dospělé od Broňka Matulíka, za což jsme velmi vděční.

Monika Rechová

Vánoce 2017

Informace ze staršovstva

Sborová knihovna – hledáme ochotné sestry či bratry, kteří by se ujali sborové knihovny. Hlaste se u kazatele Matulíka.

Setkání s pracovníky sboru – na první březnovou neděli připravujeme setkání staršovstva s pracovníky sboru. Po společném obědě bychom hovořili o jednotlivých službách, modlili se a také rádi vyjádřili vděčnost všem, kteří se aktivně zapojují do života sboru.

Setkání hudebníků našeho sboru – během března bychom rádi připravili setkání hudebníků našeho sboru, abychom si nejen zahráli a zazpívali, ale předně pohovořili o službě při našich shromážděních a pravidelném zapojení do bohoslužeb.

Sborový den a výroční členské shromáždění – na Květnou neděli 25. 3. 2018 připravujeme sborový den i se členy a přáteli ze stanic. Odpoledne pak po společném obědě proběhne výroční členské shromáždění.

Klub Samař

V dobročinné kavárně Cesta domů

 samař
www.klubsamari.cz

11. 1. Sofia coby tajemná celost skutečnosti

Hledání Sofie v ruském náboženském myšlení a ikonografii s Kateřinou Kočandrle Bauerovou.

18. 1. Kdo žije ve Svaté zemi?

Znamé i neznámé národní a náboženské skupiny v Izraeli a Palestinské autonomii s Janem Fingerlandem.

1. 2. Nová náboženství a násilí

O vývoji nových náboženských hnutí, jejich vnitřní dynamice a násilných konfliktech, které vznikají mezi nimi a okolní společností, bude hovořit religionista Zdeněk Vojtíšek.

Neveklov – staršovstvo jednalo s bratrem Josefem Teznerem a Tomášem Trávníčkem o založení Přední hlídky Royal Rangers v Neveklově. Proběhl nábor ve škole, na první schůzku přišlo pět dětí, stále se ozývají další zájemci, schůzky se budou konat třikrát za čtyři týdny. V plánu je založení Přední hlídky v případě pravidelné docházky dětí.

Kralupy – v neděli 10. 12. proběhlo ustanovení Rady stanice. Od ledna 2018 začne nový cyklus Objevujeme křesťanství.

English Camp 2018 – od 6. 7. do 14. 7. se připravuje English Camp v Janských Lázních. Plánuje se 60 účastníků plus tým 20 Američanů, organizaci zajišťuje br. Jeff Griffith.

Správce sborového domu – staršovstvo pokračuje v hledání vhodného uchazeče, prioritní varianta je zabezpečení správy budovy.

Práce ve sborovém domě – je hotová skříň v předsálí, byly opraveny štuky v průjezdu a instalovány nové informační bannery.

Kurz rétoriky – na květen připravujeme kurz rétoriky pro kázající i čtenáře Bible při shromážděních s redaktorkou TWR a lektorkou Lucíí Endlicherovou.

Pastorálka kazatelů – 29. až 31. 1. 2018 se uskuteční pastorální konference, které se za náš sbor účastní Bronislav Matulík, Radislav Novotný, Tomáš Trávníček a Pavel Černý.

Kalendář akcí 2018 – 25. 3. výroční členské shromáždění; 14. 4. setkání sněmu Dorostové unie v jídelně; 28. 4. Konference Dětského odboru; 2. až 13. 7. tábor dorostu; 28. 7. až 4. 8. sborová dovolená.

Příští staršovstvo – 22. 1. 2018.

staršovstvo

NAROZENINY

Skalická Věra	1. 1.
Žezula Štěpán	3. 1.
Suška Čestmír	4. 1.
Valta Vladimír	5. 1.
Trávníček Tomáš	12. 1.
Beranová Miriam	14. 1.
Jareš Bohuslav	14. 1.
Najbrtová Věra	14. 1.
Skočdoplová Blanka	14. 1.
Baronová Romana	18. 1.
Pospíchalová Věra	18. 1.
Klímová Jitka	19. 1.
Serbinová Eva	19. 1.
Hrušková Zlatuše	21. 1.
Verner Petr	22. 1.
Michalková Romana	23. 1.
Beran Miroslav	24. 1.
Bernatzik Karel	24. 1.
Marková Vladimíra	25. 1.
Mášl Václav	25. 1.
Šimová Marie	28. 1.
Klíma Tomáš	31. 1.

Zveme

Alianční týden modliteb – od pondělí 8. 1. do čtvrtka 11. 1. 2018 budou probíhat v pražské ekumeně modlitební večery a jednou i ráno.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>